

V této práci se zabývám fenoménem umění z hlediska evoluční psychologie. Tento fenomén zjevně přesahuje pouhou funkčnost a jako takový „volá po vysvětlení“. Uvádím, že evoluční teorie umění vnímají umění ve světle vědeckého pokusu vysvětlit lidskou přirozenost. A v souladu s tím se i tážou, proč umění vůbec existuje a proč má tvůrčí činnost nezastupitelné místo v lidském chování. Evolučních teorií umění existuje celá řada. Já se zaměřím na čtyři nejvýznamnější z nich a na jejich zastánce: (1) umění nikoliv jako adaptace, ale jako vedlejší produkt evoluce lidského mozku přírodním výběrem (Steven Pinker); (2) umění jako produkt nikoliv přírodního, nýbrž pohlavního výběru (Geoffrey Miller); (3) umění jako adaptace sociální soudržnosti (Ellen Dissanayake) nebo (4) umění jako adaptace individuální organizace mysli (John Tooby a Leda Cosmides). V empirické části práce dále zkoumám jednu z výše uvedených teorií. Na základě Millerovy hypotézy jsou navrženy dvě hypotézy a empiricky testovány ve formě inzerátů v seznamkách. Výsledky však naznačují, že však na inzeráty obsahující vyjádření umělecké vlohy nereagují ani mladší ženy ani tyto inzeráty neobdrží větší počet reakcí, což není ve shodě s předpovědí vytvořenou na základě Millerovy teorie. Diskuse shrnuje možné příčiny takového výsledku a také etické otázky tohoto výzkumu. Dále se zaměřuje na další možnosti výzkumu v této oblasti.